

[Niels Westerby.]

en varig ordning, vil vi undlade at stemme om de konservatives ændringsforslag.

Derimod mener jeg, der i høj grad kan sættes en række spørgsmålstejn ved den udsættelse, som de 3 partier er blevet enige om. Nu skal man jo ikke gøre det til noget epokegørende, noget storslået, for det er det ikke. Det gælder ikke for København, det gælder ikke for købstæderne, det gælder knap nok for amtskommunerne i praksis, for dér har vi jo landbrugsordningerne og deres følger. Det, der bliver tilbage, er i virkeligheden kun sognekommunerne, og endda kun en del af dem; så det er ikke noget skelsættende i dansk politik, der foreligger her.

Det frister mig i og for sig til at stille et spørgsmål til hr. Poul Hartling, der ifølge, jeg tror, det er Berlingske Tidende, udtalte på det sjællandske venstres møde, at man sidste år i marts måned ikke kunne stemme for et økonomisk forlig, for dengang stillede regeringen aldeles uacceptable og uantagelige krav. Hvad er det da der foreligger i dag, som er helt anderledes, end det var i marts 1965? Mig bekendt stillede regeringen ikke mere vidtgående krav for en forhandling i 1965, end den har gjort ved denne lejlighed, jeg vil snarest sige tværtimod, det var mit indtryk, at regeringen var endnu mere forhandlingsvillig i 1965 end i 1966.

Jeg kan ikke se, at der er noget grundlag for med hr. Poul Hartling at antage, at der forelå en ganske uacceptabel holdning fra regeringens side i 1965, men at den samme regering har en helt ændret holdning i dag. Det kan da vel heller ikke være denne udsættelse med hensyn til ejendomsbeskatning her i landet, der kan være af så skelsættende betydning, kun gældende for 1 år og kun med betydning for visse sognekommuner. I virkeligheden udskydes det langsigtede problem, hvis løsning kan falde ud til begge sider, det har man overhovedet ikke nogen vished for, og det kan da vel ikke være af så vidtrækkende betydning, at det er det, der har bevæget det ærede medlem til at tage en anden stilling i den økonomisk-politiske situation.

Men tilbage til ejendomsskatterne. Jeg må ærlig talt sige, at jeg føler mig meget tiltalt af tanken om det kommunale selv-

styre. Det er jo efterhånden blevet en knæsat grundsætning i dansk kommunalstyrelse, at det skal være selvstændigt, at vi skal have et virkeligt kommunalt selvstyre. Jeg må ærlig talt sige, at det tiltaler mig meget, at ejendomsskatterne kan fastsættes af dem, der bliver valgt ude i kommunerne. Det lyder umiddelbart meget rimeligt.

På den anden side rejser der jo en række spørgsmål, som også fremgår af debatten her i dag. Er det således, at forøgede ejendomsskatter uden videre kan betragtes som en byrde? Vil de ikke bidrage til at presse grundpriserne ned? Det er jo da i høj grad et spørgsmål, man kan stille. Der er andre, der måske vil se på det på en anden måde. Men der er jo i det hele taget i vidt omfang tale om omflytning af penge; det er ikke noget, der sådan virkelig har noget at gøre med skattetrykket eller noget i den retning, for der sker jo det, at man i visse sognekommuner begrænser ejendomsbeskatningen, mens konsekvensen i de samme sognekommuner bliver, at så skal der betales mere i indkomstskat, for der skal jo være balance i tingene. Det vil sige, at man i 1 år måske begrænser ejendomsbeskatningen lidt nogle steder, men til gengæld bliver man tvunget til at sætte indkomstbeskatningen op de samme steder, så det helt store sensationelle præg har ordningen ikke, det kan man ikke sige.

Efter min opfattelse burde vi være nået frem til en virkelig tilbunds gående reform på dette område i stedet for at udskyde problemet 1 år, og det er i høj grad et spørgsmål, om ikke den midlertidige ordning er lidt ungdomsfjendsk. Det er nu engang således, at de unge, der er nyetablerede, har en særlig høj skattepligtig indtægt, det ved vi. De sidder med store afdrag, og netop fordi de sidder med store afdrag, bliver deres skattepligtige indtægt særlig høj. Når deres skattepligtige indtægt bliver særlig høj, vil en forøget indkomstbeskatning ramme dem særlig hårdt. Derfor vil denne begrænsning for 1 år i ejendomsbeskatningen meget nemt kunne medføre, at især de unge og nyetablerede kommer til at betale mere i form af indkomstskatter; man kan altså sige, at den del af landbruget, som sidder særlig hårdt i det, i særlig grad bliver modarbejdet i denne lovgivning.